

صحيفة الحسن عليه السلام

[3] بسم الله الرحمن الرحيم بى شك، كمال مطلق (الله) است و انسان براى رسيدن به سوى كمال مطلق راهى پر فراز و نشيب و طولانى را بايد پيمايد. پر واضح است كه پيمودن چنين راهى، بدون رهبرى پيشواى معصوم، امكان پذير نيست. گر چه خداوند حكيم بشر را به نيروى (عقل) مجهز ساخته و كتابهاى آسمانى براى او فرستاده، اما با اين وصف باز هم ممكن است در مسير خود، دچار لغزش گردد، مسلماً وجود پيشواى معصوم، خطر گمراهى را كاهش داده و از اصالت مكتب دفاع مى كند، از تفسيرهاى نادرست، از كج انديشها و تحريف حقايق دين، جلوگیری بعمل مى آورد. اينجاست كه فلسفه وجود حجت الهى در زمان - ظاهر باشد يا پنهان - آشكار میگردد. وجه زيباست اين تشبيه كه (پيامبر و امام، (قلب) عالم هستى اند)، قلب تپنده اى كه واسطه فيض الهى در كالبد جهان انسانيت است و اگر لحظه اى از تيش باز ايستد، زمين، اهلىش را فرو خواهد برد.
